

være i Forlegenhed med, hvilken af de 2 Regler der skal følges; thi den ene er ikke givet noget Fortrin for den anden, men det er forudsat, at den først afgaaende Post ogsaa er den hurtigste, saa at Redactionen er mindre correct. Det maatte da hedde: „Enhver Forsendelse skal, naar ikke anderledes forlanges ved Paategning, afgaae med første Post, hvortil den efter sin Beskaffenhed henhører, med mindre en senere afgaaende Post maatte komme hurtigere til Bestemmelsesstedet“. Saaledes maatte under alle Omstændigheder Redactionen formeentlig være, naar Reglen skulde være anvendelig og bestemt for Postvæsenet. Jeg lægger imidlertid mindre Vægt herpaa, og har blot villet henlede Udvalgets Opmærksomhed paa denne Tvetydighed i Redactionen, som i alt Fald let vilde kunne ændres ved Sagens 3die Behandling. Men hvorfor jeg væsentligt maa erklære mig imod Forslaget, og hvorfor jeg har udtalt Duffet om, at der maatte finde en deelviis Afstemning Sted, det er fordi det virkelig ikke kan gaae an at opstille den Regel for Postvæsenet, at det skal vælge imellem den førstafgaaende og den hurtigst til Bestemmelsesstedet ankommende Post. Den almindelige Regel er, at Breve, naar ikke anderledes er forlangt ved en Paategning, afgaae med den førstafgaaende Post. Denne Regel maa Postvæsenet holde fast ved; thi det kan ikke præsumeres og bør derfor heller ikke i Lovgivningen udtales som en legal Præsumption, at vedkommende ønske Forsendelsen med den Post, som ankommer hurtigst til Bestemmelsesstedet. Derimod er det i sin Orden, at der udtales en Præsumption for, at Postvæsenet, naar ikke udtrykkelig anderledes begjeres ved Brevenes Aflevering, skal lade dem afgaae med den første Post, som afgaaer til Brevenes Bestemmelsessted. Det kan ofte være Tilfældet, at den Post, som afgaaer senere, men dog ankommer tidligere til Bestemmelsesstedet, deels kan medføre større Bekostninger; det vil jo nu, naar alle Landrouterne faae eens-Porto, ikke kunne blive Tilfældet, hvad den indenlandske Post angaaer paa Land, men derimod ved Søtransporter og Forsendelser til Udlandet vil det kunne hændes, at den senere afgaaende Post

kan blive deels dyrere end den først afgaaende, og deels mere risquant. Det kan være Tilfældet, at vedkommende Affender foretrækker den først afgaaende Landpost f. Ex. for den tidligere ankommende, men senere afgaaende Søpost, paa Grund af den dermed forbundne større Risiko, naar det til Exempel er en Pengeforsendelse, som ikke er assureret. Det gaaer jaalevels ikke an at opstille nogen anden legal Præsumption for Postvæsenet, end den, som allerede er gjældende, baade her og paa andre Steder, at nemlig Breve, som ikke udtrykkelig forlanges affendte med en vis senere afgaaende Leilighed, afgaae med den første Post. Er den førstafgaaende Post tillige den mere risquante, saa er det Noget, som vedkommende Affendere maae finde sig i; thi det er en Regel, som man fra Postvæsenets Side maa holde fast paa, og jeg maa derfor i Henshold til de Meddelelser, jeg har modtaget fra Generalpostdirecteuren, meget fraraade, at den foreslaaede Tilføining skeer.

Ordføreren: Imedens jeg med den høitærede Finanzminister kan være ganske enig i, at Bestemmelsen vistnok kunde have været mere heldig redigeret, idet det nu, som den høitærede Minister fremhævede, kan faae Udseende af, at den ene Bestemmelse ophæver den anden, maa jeg paa den anden Side tillade mig at bemærke, at jeg dog troer, at man ikke ubetinget kan indrømme, at det ikke skulde kunne paaligge Postvæsenet som en Forpligtelse ogsaa at tage Hensyn til, hvilken Post der kommer hurtigst til Bestemmelsesstedet. Jeg troer nemlig, at Publicum kan gjøre tvende Fordringer til Postvæsenet, for det Første, at Brevene skulle befordres, og for det Andet, at de skulle befordres paa den hurtigste Maade. Nu er det vistnok vanskeligt for Publicum selv i alle Tilfælde at kunne kontrollere, hvilke Forsendelsesmidler Postvæsenet etablerer, og det saameget mere, som man vist med fuld Føie bør overlade til Postvæsenet at anvende de Forsendelsesmidler og benytte de Forsendelsesveie, som Befordringens Løb kan kræve. Jeg mener altsaa, det er en billig Fordring, Publicum kan gjøre til Postvæsenet, at det ikke alene skal befordre Brevene med den første Post, men ogsaa paa den hurtigste Maade til